

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 3 ภาค ชิวประวัติ

เรื่อง พระพุทธอนณมิตโชค

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตรมุนี

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

พระพุทธรณมิติโชค

ท่านพระครูภาวนาวิสสุทธิ์ แห่งสำนักวิปัสสนา วัดอัมพวัน ต.บ้านแปง อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี ได้สร้างพระเครื่องให้ชื่อว่า "พระพุทธรณมิติโชค" เป็นพระนั่งสมาธิอยู่ในพื้นฐานรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าแบบหนึ่ง อีกแบบหนึ่งเป็นพระปางประทานพร (แบบอินเดีย) ยกมือขวาประทานพร ทั้ง ๒ แบบองค์พระนั่งภายใต้ต้นอัมพพฤกษ์ (ต้นมะม่วง) หมายถึงนามวัดอัมพวันอันเป็นสถานที่ที่บัตพระนี้ภายใต้ฐานที่ประทับนั่ง มีรูปพระธรรมจักรกับรูปกวางหมอบ หมายถึงการประกาศธรรมของพระพุทธเจ้า กำลังจะเริ่มหมุนต่อไป ซึ่งจะมีผลแผ่ไพศาลฉายแสงแสดงความร่มเย็นเป็นสุข ไปยังเวไนยสรรพสัตว์ทุกถ้วนหน้าอย่างไม่มีประมาณ เพื่อความรู้แจ้งเห็นจริงในพระเครื่องที่สร้างขึ้นนี้ตามควร จึงขอนำเรื่องความเป็นมาสำหรับท่านที่เคารพนับถือ ได้ศึกษาเพิ่มพูนศรัทธาในองค์ผู้สร้าง

ประวัติความเป็นมา

ย่อมเป็นที่ทราบกันทั่วไปแล้วว่า พระเครื่องรางของขลังต่าง ๆ นั้น เป็นที่นิยมนับถือของคนไทยชาวพุทธมาแต่โบราณ สำหรับมีไว้ประจำตัวเพื่อเป็นที่พึ่งทางใจ ทำให้ใจอบอุ่นเหมือนมีเพื่อนคอยคุ้มครอง ทั้งเพื่อเป็นสิริมงคลขจัดปัดเป่าสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาให้ห่างไกล เป็นสัญลักษณ์เครื่องหมายให้เห็นว่าผู้นับถือเป็นผู้ที่ศรัทธาพระพุทธรูปซึ่งเป็นศาสดาเอกในโลก ผลแห่งการอภิวาทนั้น ย่อมอำนวยให้สำเร็จในสิ่งที่ตนปรารถนา นอกจากนี้พระเครื่องรางยังช่วยเผยแผ่เผยแผ่ผดุงส่งเสริมพระบวรพุทธศาสนา ให้เจริญรุ่งเรืองขจรสืบต่อไปในอนาคตอย่างไม่มีของเขตอาศัย มูลเหตุนี้เป็นที่ตั้งบวกกับผลแห่งการบวระต้นเตื่อนของบรรดาคณะศิษยานุศิษย์ทั้งหลาย เป็นพลังจิตใจให้ท่านพระครูฯ ได้เกิดเมตตาการุณธรรมเสียสละเวลารวบรวมแร่และผงพิเศษจากแหล่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ด้วยความวิริยะอุตสาหะอย่างยอดเยี่ยม ยกที่ปฏชนคนธรรมดาจะกระทำได้นำมาคลุกการบดผสม (บดด้วยไฟฟ้า) ปลุกเสกเป็นรูปพระพิมพ์ขึ้นเมื่อ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๑ ตรงกับเดือน ๑๑ วันอังคาร แรม ๙ ค่ำ อันเป็นฤกษ์งามยามดีที่ให้อภิสันธิการอุบัติขึ้นในโลกของพระพุทธรณมิติโชค

จุดประสงค์

ขั้นแรกพระคุณเจ้าท่านพระครู ดำริจะสร้างพระอโบลใหม่ จะนำพระนี้เข้าบรรจุไว้ในชกซีใต้แทนพระประธานเพื่อสืบอายุพระพุทธศาสนาไปชั่วกาลนาน มิได้มุ่งหมายจะจำหน่ายแจกหาผลประโยชน์ด้วยประการใด ๆ ทั้งสิ้น แต่เมื่อทำสำเร็จเป็นองค์พระขึ้นแล้ว มีนักปราชญ์บางท่านสามารถทราบล่วงรู้ถึงสรรพคุณว่าพระนี้มีพุทธานภาพดีเลิศ ไม่ควรจะนำของดี ๆ เช่นนี้ไปฝังดินจมทรายเสียหมด แนะนำให้แบ่งส่วนจ่ายแจกแก่สาธุชนผู้ใญ่บุญ (ที่มาช่วยบริจาคสร้างอโบล) ไว้สักการบูชาบ้างก็จะอำนวยประโยชน์อย่างมหาศาล เมื่อเป็นเช่นนี้พระคุณเจ้าท่านจึงตกลงใจคล้อยตาม ก็จะจ่ายแจกส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งจะบรรจุไว้ตามเจตนาเดิม

แบบและขนาดของพระพิมพ์

เดิมตั้งใจทำเพียงแบบและขนาดเดียว คือเป็นปางสมาธิเกศเปลวเพลิงประทับนั่งใต้ต้นมะม่วงบนฐานบัวหงายแนวตรงใต้ฐานด้านหน้าเป็นรูปพระธรรมจักร มีกวางหมอบสองตัว กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาด ๒.๔X๓.๗X๐.๔ ซม. ด้านหลังมีตัวอักษรจารึก "วัดอัมพวัน สิงห์บุรี"

เมื่อนำพระไปให้ช่างที่พระนครแกะพิมพ์และทดลองพิมพ์แบบสำเร็จ ส่งมาให้ดูเป็นตัวอย่าง จะเป็นเพราะเทพเจ้าเข้าดลใจหรืออย่างไรก็เหลือล้นนิษฐาน พลันก็นึกอยากได้พระปางประทานพรทรงอินเดีย (ซึ่งมีแบบอยู่แล้ว) นึกตำหนิแบบที่ ๑ ว่ารูปกวางหมอบที่ทำไปแล้วนั้นยังไม่เป็นที่พอใจ คิดไว้แต่ในใจว่าพวงนี้เข้าจะเดินทางเข้าพระนครให้ช่างแก้ไขและทำแบบใหม่ วันรุ่งขึ้นจึงเดินทางเข้าพระนครกับผู้ติดตามอีกหลายท่าน เมื่อไปถึงยังมีทันพูดอะไร นายช่างบอกว่า เมื่อคืนผมนอนไม่หลับตลอดคืน เผาแกะพิมพ์พระให้ท่านพระครูใหม่พร้อมกับนำมาให้ดู พอท่านพระครูเห็นเข้าเท่านั้นถึงกับขนลุก นึกว่านี่อะไรกันเหตุไรช่างทำเหมือนกับที่คิดไว้ไม่ผิดเพี้ยนประจักษ์ต่อหน้าผู้ติดตามทุกคน จึงตอบนายช่างไปว่า ที่มานี้ก็เพื่อจะให้ทำพิมพ์อย่างนี้และกวางแบบนี้แหละ (ดูแบบที่ ๒) จึงตกลงให้ทำพิมพ์ที่ ๒ ขึ้นอีกนับว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่ทุกท่านควรทราบไว้บ้างศรัทธาส่วนหนึ่งด้วย

พระแบบที่ ๒ นั้นเรียกว่า ปางประทานพร เกศบัวตูม มีอักษรขอม ๒ แถว ทางดั่งนั้นคือ หัวใจพระพระ ๘ บท (พา มา นา อ กะ สะ นะ ทุ) นอกนั้นมีลักษณะเหมือนแบบที่ ๑ ทุกอย่าง แต่มีขนาดเล็กกว่า มีขนาด ๒.๓X๓.๒X๐.๔ ซม. เนื้อพระทั้งหมดเป็นผงผสมแร่เคลือบน้ำมันสีน้ำตาลอ่อน บางองค์มีสีเขียวปะปนบ้าง เนื้อของพระพิมพ์แกร่งมาก

ผงพิเศษและการได้มา

- ผงที่นำมาผสมพระพิมพ์ครั้งนี้ มี ๑๖ อย่าง ที่พระคุณเจ้าไปนำมาด้วยตนเอง
๑. แร่เศษฐิูป้อมเพชร ได้จาก จ.กำแพงเพชร (แดนเศษฐิูป้อม)
 ๒. แร่ทรหด ได้จากถ้ำเชียงดาว จ.เชียงใหม่

๓. แร่เม็ดมะขาม ได้จากเจดีย์วัดประสาธ เจดีย์หักบ้านแปง จ.สิงห์บุรี
๔. แร่ขวานฟ้า ได้จากอาจารย์หล้า บ้านเตาอิฐ จ.สิงห์บุรี
๕. แร่ข้าวตอกพระร่วง ได้จาก จ.สุโขทัย
๖. แร่ซีเหล็กไหล ได้จากเขาหลวง จ.นครสวรรค์
๗. แร่สังกะวานร ได้จากวัดไม้แดง ค่ายบางระจัน จ.สิงห์บุรี
๘. อัญมณีจันทร์ ได้จากวัดไม้แดง ค่ายบางระจัน จ.สิงห์บุรี
๙. คตปลวก ได้จาก โภคินวัดพระปรารักษ์มณี จ.สิงห์บุรี
๑๐. คตไม้สัก ได้จากพงพญาเย็น จ.นครราชสีมา
๑๑. ซี้ปรอท ได้จาก จ.เพชรบูรณ์
๑๒. ผงกรูพระ ได้จากวัดพระธาตุ จ.ชัยนาท
๑๓. ผงกรูพระ ได้จากหลวงพ่อบาด จ.ปราจีนบุรี
๑๔. ผงกรูพระ ได้จากพระอาจารย์ ๑๐๘ วัดพรหมบุรี จ.สิงห์บุรี
๑๕. ผงกรูพระ ได้จากพระครูวิจิตรคุณ วัดเสารงทอง จ.อ่างทอง
๑๖. ผงกรูพระ ได้จากพระครูเปลี่ยน วัดสามปลื้ม จ.พระนครศรีอยุธยา

สิ่งมวลสารศักดิ์สิทธิ์นี้ ท่านพระครูเล่าว่า ได้มาโดยบังเอิญคล้ายมีสิ่งบันดาล ทุกครั้งท่านได้จัดรูปเทียนบอกเล่าตั้งสัตยาธิษฐานขอเชิญดวงวิญญาณเจ้าของเดิมมาสนทนา และขออนุญาตก็ไม่ขัดข้องแต่บางอย่างต้องผจญภัยกับอันตราย ถึงกับต้องเสี่ยงเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ดังจะขอนำมาเล่าเพียงบางประการแทรกไว้ ณ ที่นี้โดยสังเขป เพื่อประดับสติปัญญาตามสมควร เช่น

แร่ซีเหล็กไหล ต้องจุดเทียนเข้าไปในถ้ำมืดแต่ผู้เดียว ซึ่งเต็มไปด้วยอสรพิษ งูร้าย เห็นจงอางแผ่พังพาน จวัดเจริญอยู่ตรงหน้า ท่านก็ตั้งสัตยาธิษฐานเอาคุณพระเป็นที่พึ่ง สัตว์เหล่านั้นก็ไม่ทำอันตราย ท่านสังเกตเห็นบนเพดานถ้ำมีสีเขียวระยิบระยับนั่นคือเหล็กไหลธาตุนั้นเอง ไม่มีจะเอาไปได้ เพราะเจ้าของเขาไม่ให้ ชินอาวมาก็เป็นอันตรายแก่ชีวิต จึงเพียงแต่ขุดเอาซีเหล็กไหลมาเท่านั้น แต่ก็มิอาจพบผลประมาณ **อัญมณีจันทร์** ปรากฏว่าที่ค่ายบางระจันเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์ทุกท่านคงทราบดีโดยเฉพาะอัญมณีจันทร์อาภรณ์ มีผู้นำไปบูชาแต่เดือดร้อนจนต้องนำกลับมาคืนที่เดิม ท่านพระครูอธิษฐาน ขอให้ได้รับอนุญาตด้วยดี โดยมากอัญมณีหนึ่งเม็ดอัญมณี ๓ ดวง แต่ที่พระคุณเจ้าได้มามีอัญมณีถึง ๙ ดวง ส่วนของอีกสิ่งหนึ่งที่กล่าวคือ **แร่ทรายขี้เปือกเพชร** สถานที่นี่ครั้งโบราณเป็นที่อยู่ของพวกเศรษฐีมากมาย คนรุ่นหลังจะไปทำมิต้อย่างไรก็ถูกล่าปล ปัจจุบันเป็นที่ร้างไม่มีเศรษฐีเหมือนครั้งก่อน พระคุณท่านได้ทำพิธีสักการะดวงวิญญาณ ขออนุญาตนำแร่ทรายขี้เปือกเพชร ๑๐๘ ไร่ได้รับคำยินยอมจากเศรษฐีเจ้าของเป็นอย่างดี ทันทีแรกก่อนใหญ่ก็ผัดขืนมาเหนือดินเป็นที่ประหนึ่งมอบให้ นอกนั้นก็ยังมี **แร่สังกะวานร** อีกจำนวนมากจากโพธิ์ประทับช้าง ซึ่งเป็นสถานที่ประสูติของสมเด็จพระพุทธเจ้าเลือกชัตรีย์ไทยสมัยอยุธยาพระองค์หนึ่ง **ความศักดิ์สิทธิ์ของพระเครื่อง** มีพุทธธานภาพทาง มหาไชย มหาลาภ เมตตามหานิยม ทำมาค้าขึ้น แคล้วคลาดปลอดภัยอันตรายต่าง ๆ ราวตำนานขอกล่าวไว้เพื่อบำรุงศรัทธาเพียงเล็กน้อยตามคำของพระคุณเจ้าเล่าไว้เกี่ยวกับมิตต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น คือเมื่อทำพระเสร็จแล้วจะทำพิธีพราหมณ์เชกตามแบบฉบับ พระคุณเจ้าได้นิมิตไปว่า มีท่านผู้ศักดิ์สิทธิ์มานิมิตบอกว่า **“พระนี่ดีอยู่ในตัวแล้ว ไม่ต้องทำพิธีปลุกเสกใด ๆ ทั้งสิ้น เพียงแต่ให้ท่านพระครูนั่งสมาธิบริกรรม แล้วนิมนต์พระสงฆ์สามเณรธรรมจักร กับพาหุง ๘ บท และสวดบารมี ๓๐ ทิศให้ได้ ๑๐๘ จบก็พอแล้ว จึงมิได้ทำพิธีอย่างใด ทำการปลุกเสกเพียง ๒ องค์ คือ ท่านพระครูศรีพรหมโสภิต (หลวงพ่อบุญ) วัดพิบูลทอง กับท่านพระครูผู้สร้างท่านนั้น** จากนั้นมิตนี้เองจึงถือเอามาเป็นอนุสรณ์ไว้ในแบบพระเครื่องคือรูปเสมาธรรมจักร กับคาถาพาหุง ๘ อักษรและขนานนามพระนี่ว่า **“พระพุทธรณมิติโชค”**

อนันมีเรื่องแปลกที่จะเล่าให้ฟังอีกเรื่องหนึ่ง เมื่อทำพระเสร็จใหม่ ๆ ยังมิได้ปลุกเสก มีโหรหลวงผู้หนึ่งขอชมพระพุทธรูปว่า พระนี่ดีในตัวแล้ว ผมขอทำบุญกับท่าน ๑๐๐ บาท ผมขอพระนี่ ๑ องค์ บอกว่าจะเอาไปเสียมใส่กรอบเดี๋ยวนี้ ท่านพระครูมอบพระให้แต่ไม่ขอรับเงิน เพียงบอกให้มาช่วยกันทำบุญที่วัดในโอกาสต่อไป

คาถาใช้ภาวนานำกับ ทุกครั้งก่อนที่จะนำพระติดตัวไป จงปฏิบัติดังนี้ **ตั้งนะโม ๓ จบ** **หลับตานึกถึงภาพองค์พระเครื่องให้ติดตาจำได้ พร้อมกับอธิษฐานขอพระบารมีเป็นที่พึ่ง ขอให้สำเร็จในสิ่งที่ตนปรารถนาพร้อมกับภาวนาว่า “อะระหัง พุทโธ อิติปิโสภควา นะมามิหัง”**

การแจกจ่ายพระ
พระนี้มีจำนวนน้อย และมีเพียงรุ่นเดียว จะนำเข้าบรรจุส่วนหนึ่ง คงเหลือไว้แจกให้กับผู้มาร่วมทำบุญสร้างพระอโศกอีกส่วนหนึ่ง คงไม่มากนัก คนหนึ่งจะรับแจกได้เพียงองค์เดียว ขอแทนกันไม่ได้ และจะรับพระได้เฉพาะต่อหน้าท่านพระครูผู้ประสิทธิ์ประสาทเท่านั้น หากปรากฏว่าพระนี้มีผู้นำไปแจกนอกจากท่านพระครูและนอกวัด ให้ถือว่าเป็นโมฆะ จะไม่ขอรับผิดขอใด ๆ ทั้งสิ้น

ข้อเตือนใจ

ผู้ที่ได้รับแจกพระไปแล้ว ย่อมได้รับคุณค่ามหาศาล ความศักดิ์สิทธิ์ขึ้นอยู่กับใจของท่าน ต้องมีใจเป็นกุศล ยายนำพระไปใช้ทางทุจริต ต้องปักใจมั่นหมั่นรำลึกอย่างจริงจัง เด็ดเดี่ยว กล้าผจญอย่างอาจหาญ ไม่สะทกสะท้านหวาดเสียวอะไรทั้งสิ้น อันไม่เป็นใหญ่เท่าตัวท่าน พระเดชพระคุณผู้ประสิทธิ์ประสาทพระนี้ ได้เคยพูดอุปมาไว้อย่างน่าฟังว่า “หม้อเบตเตอร์ถึงจะอัดกระแสไฟไว้อย่างดี ถ้าสิ่งที่จะมารองรับไม่ดีแล้ว ก็ไม่มีความหมาย” ขอผู้รับช่วยวิจารณ์และนำพระเครื่องของพระคุณท่าน ไปใช้ให้สำเร็จประโยชน์ถูกต้องตามท่านองครองธรรมเทอญ

จากหนังสือประวัติและผลงานพระครูภาวนาวิสฺฐิติ พ.ศ. ๒๕๑๒
พุทธานภาพของพระพุทธรณมิตโชค

กาลเวลาผ่านไปเป็นอดีต มวลชีวิตย่อมร่วงโรยลงลับไม่กลับหลัง มีจรรยาช่างโหดร้ายทารุณอะไรเช่นนั้น ช่างไร้ความปราถนีสงสาร แต่เราก็หลีกเลี่ยงไม่พ้น จะต้องประสบชะตากรรมในสภาพที่แตกต่างกัน เมื่อความจริงเป็นเช่นนี้ เราจะมีหนทางใดเล่าเป็นการตั้งตัวให้มีสติ ไม่โศกเศร้าเสียใจจนเกิดขอบเขต หรือช่วยต่ออายุให้ยืนยาวต่อไปอีกสักหน่อย เพื่อจะได้มีเวลาโอกาสสั่งลาทายาท มิตร สร้างกุศล และอธิษฐานต่อเจ้ากรรมนายเวรกันเสียก่อน เห็นจะมีทางเดียวเท่านั้นก็คือ ศึกษา ปฏิบัติ และยึดมั่นในพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ ย่อมจะนำชีวิตไปสู่แดนสุขาวดีตามวาระนั้น ตราบได้ยังมีลมหายใจอยู่จนประกอบกรรมดีทั้งทางโลกและทางธรรมตามฐานะที่พึงจะกระทำได้ การสร้างกุศลในปัจจุบันย่อมเพิ่มพูนปัญญาบารมี อาจพิชิตมารผจญทั้งภายในและภายนอกกลางได้บ้าง อีกอย่างหนึ่ง การยึดมั่นในองค์พระปฏิมากรย่อมเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดพลังงานจิตอันสูงส่ง อาจปกป้องคุ้มครองรักษาให้แคล้วคลาดแคล้วจากภัยพิบัติ ทำให้ชีวิตรอดพ้นแห่งวรมณะมาได้อย่างปาฏิหาริย์ ย่อมเป็นการยึดดวงชะตาดีอันโลภในในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ามีผู้นิยมเช่าพระเครื่องจำนวนมากกว่าสมัยก่อน บางองค์มีราคาเรือนหมื่นเรือนแสนก็ยังหาเช่าไม่ได้ บางครั้งโชคร้ายเสียเงินแต่ได้ของปลอมมาคดล่องคอกก็มี บางองค์เก่าจริงแต่ไร้รังสี ไม่มีพุทธานภาพพระเครื่องที่ได้สร้างขึ้นใหม่ และได้ทำพิธีปลุกเสกโดยมีพระเกจิอาจารย์ที่ทรงคุณวิทย์ย่อมมีพุทธานภาพ นำอัครรยย์ เข้าขึ้นบรมครุณาดูทีเดียว ในคราวทำพิธีวางศิลาฤกษ์พระอุโบสถวัดอัมพวัน เมื่อ ๑๔-๑๕ มี.ค. ๑๒ ท่านพระครูภาวนาวิสฺฐิติ ได้แจกพระเครื่องมีนามว่า “**พระพุทธรณมิตโชค**” ให้กับผู้มีจิตศรัทธาไว้สักการบูชา หลังจากนั้นไม่นานนัก ได้มีผู้ประสบภิกษินิหารจากพระเครื่องด้วยตนเองจำนวนมากมาย ได้มาเล่าสู่กันฟัง ซึ่งมีเหตุการณ์เกิดขึ้นหลาย ๆ อย่าง จึงขอให้ท่านผู้มีเกียรติได้อ่านพิจารณา ดูจะเป็นไปได้หรือไม่ หรือท่านผู้ประสบมาได้แต่งเรื่องขึ้นเอง เพื่อขีดชอจารย์ให้โด่งดัง และขอส่วนแบ่งจากการจำหน่ายพระเครื่องก็เหลือเดา ขอให้ท่านผู้รู้สอบถาม ตรวจสอบจากผู้ประสบด้วยตนเองเถิด จะได้รับแจ้งเห็นจริงในเรื่องต่อไปนี้

๑. ความเหนียวคง

๑.๑ ครุสมพงษ์ โพธิ์ศรี อยู่บ้านแปง อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี ได้เล่าว่า วันหนึ่งเดินทางไปธุระแถวข้างบ้าน ได้ถูกสุนัขกัด ปากถูกว่าไม่เข้าเป็นรอยบวมฟกช้ำดำเขียวเท่านั้น และมีพระองค์นี้เท่านั้น

๑.๒ ร.อ. เสถียร สถานพล อยู่ศูนย์การทหารปืนใหญ่ จ.ลพบุรี ได้เล่าว่า เมื่อ ๘ พ.ย. ๑๒ ได้จูงลูกสาววัย ๓ ขวบไปบ้านผู้ใหญ่ท่านหนึ่ง เมื่อเข้าไปในบ้าน มีสุนัขกระโดดเข้ากัดแขนลูกสาวเต็มแรง ตนเองรู้สึกเสียใจมากที่พาลูกสาวมาให้สุนัขกัด จะเอาไม้ไล่ตีสุนัขก็ไม่ได้ เพราะเป็นของเจ้านาย เมื่อได้ดูแขนลูกสาวแล้วรู้สึกแปลกใจ เห็นแต่เป็นรอยฟกช้ำดำเขียว มีรอยลึก ๕ แห่ง เลือดไม่ออกเลย ก็นึกอัครรยย์ในในเมื่อมีพระองค์นี้เพียงองค์เดียวและใส่ไว้ในกระเป๋าเสื้อเชิ้ตของตนเอง ทำไมพุทธานภาพจึงแผ่ไปถึงลูกด้วย ช่างน่าแปลกประหลาดใจจริง

๒. ความแคล้วคลาด

๒.๑ นายประวิทย์ เจ้าของโรงงานทำประตูและหน้าต่าง บ้านอยู่ จ.กำแพงเพชร ได้พาเพื่อนไประที่ จ.ระยอง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ ได้เกิดอุบัติเหตุ รถแลนด์โรเวอร์ที่ขับไปพลิกคว่ำหลายทอด ปรากฏว่าคนในรถไม่เป็นอะไรเลย รถชำรุดไม่มากนัก จึงได้ขับรถมาหาอาจารย์ และขอพระเครื่องนำไปแจกญาติที่กำแพงเพชรเพื่อเอาไว้ป้องกันตัว

๒.๒ ผู้ไม่ประสงค์จะออกนาม บ้านอยู่ตากฟ้า จ.นครสวรรค์ ท่านผู้นี้ไม่เคยมาที่วัด ได้สาธยายหามาถึงวัดอัมพวันเพื่อมาขอพระเครื่องไปบูชา ได้เล่าเหตุการณ์ของตนที่ได้ประสบมาว่า เพื่อนของเขาได้ตั้งยิงคูริคหนึ่งในระยะเผาขน แต่กระสุนมิได้ถูกคูริคนั้นเลย จึงเกิดสงสัยว่าคูริคคนนั้นเขามีอะไรดีอยู่ในตัวเขา ได้ติดตามไปถามดู จึงพบว่า มีห่อกระดาษสีเหลี่ยมหุ้มพลาสติกอยู่ในกระเป๋าเสื้อ เมื่อได้แกะเปิดออกก็รู้ว่าเป็นพระเครื่องสีน้ำตาล ด้านหลังจารึกชื่อวัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี เขาจึงได้เดินทางมายังวัดนี้ เพื่อขอพระเครื่องไปสักการบูชา

๒.๓ นายสายันต์ กายูจนะ ผู้จัดการ ร.ร.วารนาวิทยา อ.เมือง จ.ลพบุรี ท่านผู้จัดการฯ ได้เล่าว่าได้ประสบอุบัติเหตุขับรถสวนตัวหลายครั้ง เป็นต้นว่า ขับรถชนคันกันบ้าง ขับรถไปชนเสาไฟบ้างเป็นประจำ แต่ตนเองปลอดภัยทุกครั้ง เมื่อเพื่อนฝูงมาเยี่ยมก็จัดพระเครื่องออกมาดูว่า ได้ช่วยชีวิตตนไว้ เมื่อเพื่อนออกปากขอก็มอบให้ไป แล้วผู้จัดการก็มาขอท่านพระครูเอาไว้ติดตัวอีก คุณสายันต์ ได้เล่าว่าได้เกิดอุบัติเหตุ ๒ ครั้ง แต่ปลอดภัยทุกครั้ง

ครั้งที่ ๑ (เมื่อ ๕ พ.ค. ๑๒ เวลา ๑๘.๐๐ น.)

คุณสายันต์ขับรถยนต์ส่วนตัวมุ่งหน้าไปประตุน้ำพระอินทร์พร้อมกับเพื่อน ๔ คน ได้เกิดอุบัติเหตุรถชนกันเสียหายมาก พรรถพวก

บาดเจ็บเล็กน้อย ส่วนตัวคุณสายันต์ไม่เป็นอะไรเลย

ครั้งที่ ๒ (เมื่อ ๙ ต.ค. ๑๒ เวลา ๑๙.๓๐ น.)

คุณสายันต์พร้อมด้วยพรรคพวกรวม ๑๑ คน ขับรถไปเที่ยว จ.สิงห์บุรี ได้เกิดอุบัติเหตุรถยนต์ที่ขับไป ชนกับรถบรรทุกที่สวนทาง

มาพลิก ๓ ทอด รถเสียหายมาก คนในรถบาดเจ็บเล็กน้อย แต่คุณสายันต์ไม่ได้รับอันตรายเลย

๓. ป้องกันภุมิติมีตาจ

๓.๑ ส.ต.ประจวบ ศรีโมรา บ้านอยู่ อ.เดิมบางนางบวช จ.สุพรรณบุรี ได้เล่าให้ฟังว่า เมื่อรับพระไปจากท่านผู้

๔. เสี่ยงกระซิบเตือนภัย

๔.๑ ร.อ.เสถียร สถานพล บ้านอยู่ศูนย์การทหารปืนใหญ่ จ.ลพบุรี ท่านผู้นี้ได้บันทึกเรื่องราวไว้โดยละเอียด

๓-๔ ครั้งว่า "พูดกับเขานี้ จะทำบุญอุทิศส่วนกุศล ไปให้" เมื่อ ร.อ.เสถียร ได้สติจึงได้พูดตามเสียงผู้กระซิบนั้น ปรากฏว่า

๔.๒ เจ้าของโรงสี (ไม่ประสงค์ออกนาม) อยู่ จ.นครสวรรค์ ได้มาเล่าเรื่องการถูกโจรปล้นให้เพื่อนบ้านฟังว่า

๔.๓ คนขับรถของคุณสมเจตน์ วัฒนสินธุ์ เขาได้ขับรถเก๋งพาคุณสมเจตน์ วัฒนสินธุ์ กับเพื่อนไปธุระที่จังหวัด

จากอิทินหารปรากฏการณ์เยอ ๆ ดังกล่าวแล้วข้างต้น ย่อมแสดงให้เห็นว่า มีอำนาจพระพุทธรณมิตโชค

- ๑. แร่เศษฐิป้อมเพชร
๒. แร่ทรหด
๓. แร่เม็ดมะขาม
๔. แร่ขวานฟ้า
๕. แร่ข้าวตอกพระร่วง
๖. แร่ซีเหล็กไหล
๗. แร่สังกะวานร
๘. อัฐดอกจันทร์
๙. คตปลวก
๑๐. คตไม้สัก
๑๑. ซีปรอท
๑๒. แร่อกกาบาต
๑๓. ผงกรุพระอีก ๔ แห่ง

จึงนับได้ว่าเป็นมวลสารศักดิ์สิทธิ์ มีอิทธิฤทธิ์และพุทธานภาพอยู่ในองค์พระเครื่องนี้โดยสมบูรณ์แล้ว ทางคณะกรรมการ

ก. หาผลประโยชน์มาเป็นค่าใช้จ่ายในอารามแห่งนี้ อาทิ เช่น ค่ากระแสไฟฟ้า ค่าอาหารเลี้ยงชีพสามเณร ชี

การรักษาพยาบาล ฯลฯ

ข. ซ่อมแซมปรับปรุงถาวรวัตถุในอาราม ให้คงสภาพอยู่และชำระได้ตลอดไป

ค. ไม่ต้องการเรียโรจากชาวบ้านให้ได้รับความเดือดร้อน และให้สอดคล้องกับระเบียบคำสั่งของเถระสมาคม

ง. เพื่อเป็นเกียรติประวัติของท่านพระครูภาวนาวิสุทธิ์ ซึ่งได้บริหารงานมาด้วยดีได้ปรับปรุงพัฒนาวัดให้มีความเจริญรุ่งเรืองเป็นมาตามลำดับ จนได้รับการยกย่องและทางราชการได้แต่งตั้งให้เป็นวัดพัฒนาตัวอย่าง จนกระทั่งได้รับพัดและประกาศนียบัตรพัฒนา เมื่อ ๑๙ ก.พ. ๑๓ แสดงถึงความสามารถ มีผลงานดีเด่นในการพัฒนาวัดของพระคุณเจ้า จึงหวังว่า ท่านผู้มีจิตศรัทธาและสาสนิกษัยทั้งหลาย คงจะยินดีสนับสนุนช่วยเหลือ เพื่อให้งานมูลนิธิที่กรรมการได้ดำริไว้นี้ได้ก่อตั้งเป็นผลสำเร็จตามที่หวังไว้ การสมทบทุนตั้งมูลนิธิดังกล่าวนับได้ว่าเป็นกุศลส่วนหนึ่ง ที่ท่านผู้มีเกียรติจะได้รับสมความปรารถนาทั้งชาตินี้และชาติหน้า ไม่ควรให้ชีวิตผ่านเลยไปโดยไม่ได้อะไรเรื่อง อนิจจังวตสังขาร เมื่อมีเวลาก็รีบสั่งสมอบรมบุญ เพื่อเป็นที่พึ่งแห่งตนเองต่อไป

จากหนังสือประวัติและผลงานของพระครูภาวนาวิสุทธิ์ พ.ศ. ๒๕๑๓

วิญญานเพื่อนเก่า

ร.อ.เสถียร สถานพล

ศูนย์การทหารปืนใหญ่ จ.ลพบุรี

ร.อ. ชาญ สุริยันต์ เป็นเพื่อนที่รักใคร่ชอบพอกันนานที่สุดคนหนึ่งของข้าพเจ้า เคยเรียนร่วมมาด้วยกันหลายหลักสูตร

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ ปลายปีเขากลับจากสหรัฐอเมริกาแล้ว ๆ ได้รับการคัดเลือกจากกองทัพบกเป็นนักบินไปปฏิบัติการบิน ณ ประเทศเวียดนาม หลังจากจบการฝึกหลักสูตรต่าง ๆ ในประเทศไทยแล้ว ร.อ.ชาญ สุริยันต์ ก็ได้ออกเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ ณ ประเทศเวียดนาม เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๑๑ เป็นระยะเวลา ๑๒ เดือน ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสได้ไปส่งเพื่อนที่สนามบินดอนเมือง เพราะมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติ พลิกตัวไปไม่ได้ หลังจากนั้นเราก็ได้แต่เพียงส่งข่าวถึงกันทางจดหมายเป็นประจำสัปดาห์ละ ๑ ฉบับ เป็นอย่างน้อย ร.อ.ชาญ ยังมีความห่วงใย ประสงค์จะเรียนหลักสูตรชั้นนายพันให้เสร็จสิ้นไปตามที่เจ้าตัวเคยพรรณนามาในจดหมายแทบจะทุกฉบับ และเขายังหวังไว้ว่าจะได้เรียนร่วมหลักสูตรทหารด้วยกันอีก ในที่สุดข้าพเจ้าก็ได้เข้าเรียนหลักสูตรชั้นนายพัน รุ่นที่ ๑๐ เมื่อ ๑ พ.ย. ๑๑ ก่อน เพราะ ร.อ.ชาญ ยังปฏิบัติหน้าที่สงครามในเวียดนามยังไม่ครบกำหนดกลับ จึงไม่สามารถมาเรียนร่วมรุ่นเดียวกันอีกได้ ในระยะที่ข้าพเจ้าเข้ารับการศึกษาในหลักสูตรนี้ ข้าพเจ้าแทบจะหาเวลาว่างไม่ค่อยจะได้ ต้องอุทิศเวลาทุ่มเทให้กับการศึกษา แต่ก็ยังได้ใช้ช่วงเวลาสั้น ๆ ที่พอจะมีบ้างขณะตอบจดหมาย ส่งข่าวถึงกันอยู่เสมอ ร.อ.ชาญ ยังตอบจดหมายว่าเสียใจที่ไม่ได้เรียนร่วมกันในหลักสูตรนี้ จบจนกระทั่งวันขึ้นปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๑๒ ก็ได้รับของขวัญจาก ร.อ.ชาญ จำนวน ๑ กล่อง จดหมายฉบับสุดท้ายที่ข้าพเจ้าได้รับเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๒ ก็ได้ทราบข่าวที่ว่าอีก ๓ เดือนก็จะได้กลับเมืองไทย กำหนดวันมาแน่นอนจะแจ้งให้ทราบภายหลัง ขอให้ข้าพเจ้าไปรับที่สนามบินดอนเมืองให้ได้ มีของขวัญ แต่ก่อนจะจบจดหมายฉบับนั้น ก็ยังไม่อาจรำพันถึงว่า จะขอเข้าเรียนหลักสูตรชั้นผู้บังคับกองพันในรุ่นต่อไปให้จงได้ ข้าพเจ้าได้ตอบจดหมายเขาไป พร้อมกับปัญหาซักถามหลายข้อ ซึ่งกำลังรอการตอบจดหมายฉบับนั้นอยู่

ขณะที่รอตอบจดหมายอยู่นั้น จำได้อย่างแม่นยำว่าวันนั้นเป็นวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๒ เวลาประมาณ ๑๙.๐๐ น.เศษ ข้าพเจ้าได้เดินผ่านหน้าบ้าน ร.อ.เทียบ เสือมาพะเนา ร.อ.เทียบ ได้ตะโกนเรียกข้าพเจ้าให้เข้าไปหาในบ้านด้วยเสียงที่กระเสาะสั่นผัดสังเกตนัก เมื่อเข้าไปจนใกล้ชิดแล้ว ก็ได้ทราบข่าวร้ายจาก ร.อ.เทียบว่า ทางหน่วยเพิ่งได้รับวิทยุขามประเทศเมื่อบ่ายวันนี้ว่า ร.อ.ชาญ ซึ่งขณะนั้นกำลังบินปฏิบัติหน้าที่อยู่เวียดนามนั้น เกิดอุบัติเหตุเครื่องบินตก และ ร.อ.ชาญ เสียชีวิต เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๒ เวลาประมาณ ๑๙.๐๐ น.เศษ ข้าพเจ้าตกใจและเสียใจมากที่เพื่อนรักต้องมาจากไปอย่างกะทันหันเช่นนี้ไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลย แต่ก็ภูมิใจที่เพื่อนได้ตายในสนามรบ ซึ่งถือว่าเป็นเกียรติของทหาร จากนั้นข้าพเจ้าก็ลา ร.อ.เทียบกลับในความนึกคิด แล้วนึกเสมอว่าเขายังอยู่ เขายังไม่ตาย พร้อมกับรู้สึกเจ็บแค้นและเจ็บในใจ อยากจะออกไปทำการรบเพื่อแก้แค้นแทนเพื่อน แต่ก็ตั้งใจไว้ว่าข้าพเจ้ามิใช่คนบิน และยังไม่มีโอกาสไปรบ ณ ประเทศเวียดนาม เมื่อทางราชการเมื่อได้รับศพ ร.อ.ชาญ กลับประเทศไทย แล้วได้ตั้งศพบำเพ็ญกุศลไว้ที่วัดโสมนัส พระนคร กลางคืนมีสวดพระอภิธรรม ข้าพเจ้าได้เดินทางไปกราบศพและขอขมาลาโทษที่ได้เคยล่วงเกินมา อธิษฐานขอให้วิญญาณของเพื่อนจงไปสู่ที่สงบ ๆ ไปแสดงความเสียใจต่อครอบครัวของเขา พร้อมทั้งได้ไปฟังพระสวดพระอภิธรรม ๑ คืนด้วย เป็นเรื่องน่าประหลาด ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะคิดถึงเขาตลอดเวลาตื่นหรือเวลา ก่อนนอนก็ตาม ปรากฏว่าไม่เคยฝันเห็นเขาแม้แต่ครั้งเดียว จนกระทั่งการศึกษาของข้าพเจ้าจบลงเมื่อ ๘ พฤษภาคม ๒๕๑๒ ข้าพเจ้าจึงถูกส่งตัวกลับ ไปปฏิบัติราชการ ณ หน่วยต้นสังกัดเดิม

จากนั้นมาไม่กี่วัน ข้าพเจ้าได้ทราบข่าวว่า ข้าพเจ้าได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาในการเสนอชื่อให้กองทัพบกออกคำสั่งให้ไปปฏิบัติการบิน ณ ประเทศเวียดนามกับเขาด้วยคนหนึ่ง ถึงแม้ว่าบคคลอื่นจะเห็นเป็นเรื่องร้าย แต่ข้าพเจ้าเห็นเป็นเรื่องดี ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ตนมีโอกาสดีเป็นของข้าพเจ้าแล้วดีใจเป็นอย่างยิ่ง ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ

เพียงขอให้ได้ไปเหยียบสมรภูมิเวียดนาม ซึ่งอาจจะได้แก้แค้นแทนเพื่อนได้อย่างดี พร้อมเสมอที่จะตายไม่เคยคิดหวาดกลัว
อันตรายใด ๆ ทั้งสิ้น ถึงตัวจะตายก็ยอม เพื่อประเทศไทยอันเป็นที่รักยิ่ง

.....